PHILIPPE LÉGER
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2006. január 19. [1]

1. A jelen keresetében a Spanyol Királyság az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőkifejtések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK tanácsi rendelet [2] 3., 4. és 6. cikkének megsemmisítését kéri.

I – Az 1954/2003 rendelet

2. A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet [3] 4. cikkének (1) bekezdése értelmében „a Tanács meghozza azokat a közösségi intézkedéseket, amelyek szabályozzák a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzájutást és a halászati tevékenységek fenntartható végzését". Különösen e cikk (2) bekezdésének f) pontja említi „a halászati erőkifejtés korlátozását" célzó intézkedéseket.

3. Az 1954/2003 rendelet ezen intézkedések egyike. Ez a rendelet az 1. cikke értelmében „az V, VI, VII, VIII, IX és a X ICES-területen, valamint a 34.1.1, 34.1.2 és a 34.2.0 CECAF-körzetben folytatott halászati erőkifejtésre vonatkozó kritériumokat és eljárásokat állapítja meg".

4. Ugyanezen rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében „halászat" alatt értendő: „a halászhajók kapacitásának és tevékenységének eredménye; több halászhajó esetében az egyes halászhajók által folytatott halászat összessége".

5. Az 1954/2003 rendelet (2) preambulumbekezdése kimondja, hogy „[a] Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányának [4] 156–166. és 347–353. cikkében meghatározott, az egyes területekhez és erőforrásokhoz való hozzáférést szabályozó rendszer 2002. december 31-én hatályát vesztette. Ezért az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőkifejtések igazgatásáról szóló, 1995. március

1 – Eredeti nyelv: francia.

2 – HL L 289., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 6. kötet, 44. o.

3 – HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.

4 – A Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozási feltételeiről és a szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 1985. L 302., 23. o., különösen a 69. és azt követő oldalak, a továbbiakban: csatlakozási okmány).

27-i 685/95/EK tanácsi rendelet [5] egyes rendelkezéseit, valamint az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati gazdálkodási rendszer létrehozásáról szóló, 1995. június 15-i 2027/95/EK tanácsi rendeletet [6] az új jogi helyzethez hozzá kell igazítani".

6. Ugyanakkor az 1954/2003 rendelet (3) preambulumbekezdése értelmében „[a] 685/95/EK és a 2027/95/EK rendeletben megállapított egyéb rendelkezések célja a halászat mértékének növekedését akadályozó általános halászati gazdálkodási rendszer létrehozása, és ezek a rendelkezések nem kapcsolódnak Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányához. Ezek a rendelkezések fontosak a halászati erőkifejtés tekintetében, és ezeket fenn kell tartani".

7. Ebben a tekintetben az 1954/2003 rendelet (4) preambulumbekezdése kimondja, hogy „[a]nnak biztosítására, hogy a jelenlegi halászat általános szintje ne emelkedjen, egy új halászati gazdálkodási rendszert kell bevezetni [e rendelet 1. cikkében felsorolt] területeken. Ez a rendszer korlátozza a halászatot ezeken a halászati területeken az 1998 és 2002 közötti időszakban".

8. Az 1954/2003 rendelet II. fejezete az így felállított halászati gazdálkodási rendszerre vonatkozik. Ebben a fejezetben e rendeletnek a „Tengerfenéken élő fajok [7], illetve egyes rákfélék és puhatestűek halászatára vonatkozó intézkedések" címet viselő 3. cikke így fogalmaz:

„(1) A 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott terület kivételével a tagállamok:

a) az 1998–2002-ig terjedő időszak éves átlagaként megállapítják a legalább 15 méter teljes hosszal rendelkező hajók halászati tevékenységének szintjét az 1. cikkben említett valamennyi ICES-terület és CECAF-körzet tekintetében, a tengerfenéken élő fajok halászatára vonatkozóan, kivéve a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2347/2002/EK tanácsi rendelet [8] hatálya alá tartozó tengerfenéki halászterületeket, illetve a fésűkagyló, a nagy tarisznyarák és a nagy tengeri pók halászatának területeit, e rendelet melléklete szerint. A halászati tevékenység kiszámítása céljából a hajó kapacitását kilowattban (kW) kifejezett beépített teljesítményében kell mérni;

5 – Az 1995. március 27-i rendelet (HL L 71., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 204. o.).

6 – Az 1999. január 19-i 149/1999/EK tanácsi rendelettel (HL L 18., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 4. kötet, 97. o.) módosított 1995. június 15-i rendelet (HL L 199., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 224. o.).

7 – Ez a tengerfenéken vagy a tengerfenék szomszédságában élő fajokat jelenti.

8 – HL L 351., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 391. o.

b) biztosítják az a) pont szerint megállapított halászati szintet valamennyi ICES-területen és CECAF-körzetben, tekintettel az a) pontban említett minden halászterületre.

„(1) A legfeljebb 15 méter teljes hosszal rendelkező halászhajók halászati erőkifejtését átfogóan kell megállapítani a 3. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi halászterület, terület vagy körzet tekintetében az 1998–2002-ig terjedő időszakban.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított erőkifejtési rendszer nem érinti a Tanács által elfogadott helyreállítási tervekben megállapított rendszereket.

(2) A legfeljebb 10 méter teljes hosszal rendelkező halászhajók halászati erőkifejtését átfogóan kell megállapítani a 6. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi halászat, terület vagy körzet tekintetében az 1998–2002-ig terjedő időszakban.

(3) Ha olyan helyreállítási tervet fogad el a Tanács, amely az 1. cikkben említett területek vagy körzetek egész területén vagy részén halászati erőkifejtést foglal magában, ennek a tervnek megfelelően ezt a rendeletet módosítani kell.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az említett halászhajók által folytatott halászati erőkifejtés az (1) és (2) bekezdés alapján megbecsült halászati erőkifejtési szintre korlátozódik."

(4) 2006. december 31-ig a Bizottság az (1) bekezdésben megállapított halászati erőkifejtési rendszer végrehajtását értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Tanács e jelentés alapján határoz a rendszer bármely szükséges változtatásáról."

9. Ugyanakkor az 1954/2003 rendeletnek a „Legfeljebb 15 méter hosszúságú halászhajók" címet viselő 4. cikke kimondja:

10. Ugyanígy az 1954/2003 rendelet különleges halászati erőkifejtési rendszert vezet be az Írország partjai által határolt biológiailag érzékeny területre. E rendelet (7) preambulumbekezdése e vonatkozásban meghatározza, hogy „[e]gy Írországtól délnyugatra található területen a szürke tőkehalak ivadékai nagy sűrűségben fordulnak elő. E terület tekintetében különleges korlátozásokat

vezettek be a fenékhálók használatára vonatkozóan. Azonos védelmi okokból – a fent említett általános rendszeren belül – erre a területre a halászat korlátozását célzó különleges követelményeket kell alkalmazni [...]".

11. Ezt, az 1954/2003 rendeletnek pontosan a 6. cikke (1) bekezdésében meghatározott biológiailag érzékeny területre alkalmazandó különleges halászati gazdálkodási rendszert ugyanezen cikk (2) bekezdése határozza meg, amennyiben kimondja, hogy „a tagállamok az 1998-tól 2002-ig terjedő időszak éves átlagaként megállapítják a legalább tíz méter teljes hosszal rendelkező hajók halászati erőkifejtésének szintjét a tengerfenéken élő fajok halászatára vonatkozóan, kivéve a 2347/2112/EK rendelet hatálya alá tartozó tengerfenéki halászterületeket, valamint a fésűkagyló, a nagy tarisznyarák és a nagy tengeri pók halászatának területét, továbbá meghatározzák az így megállapított halászati erőkifejtés valamennyi említett halászterületre vonatkozó szintjét".

12. Ugyanakkor az 1954/2003 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy azon információ alapján, amelyekről a tagállamok értesítették a Bizottságot, ez utóbbi „[...] javaslatot nyújt be a Tanácsnak egy olyan rendeletre vonatkozóan, amely rögzíti a maximális éves halászati erőkifejtést valamennyi tagállam, illetve a 3. és a 6. cikkben említett minden terület és halászat tekintetében".

13. E rendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében „[a] Tanács – minősített többséggel és a Bizottság javaslatára eljárva – [...] határoz az (1) bekezdésben említett maximális éves halászati erőkifejtés tekintetében".

14. E rendelkezések értelmében a Tanács 2004. július 19-én elfogadta a bizonyos halászati területekre és a halászatra vonatkozó éves halászati erőkifejtés felső határának meghatározásáról szóló 1415/2004/EK rendeletet [9].

15. Ez a rendelet is a Spanyol Királyság által a C-442/04. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezi, amely ügyet a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetéséig felfüggesztették. [10]

9 – 2004. július 19-i tanácsi rendelet, (HL L 258., 1. o.).

10 – Érdekességképpen megemlítem az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához benyújtott megsemmisítés iránti keresetet, amely az 1954/2003 rendeletre vonatkozik, és e rendelet 3. cikkét, 5. cikke (1) bekezdését, 11. cikkét, 13. cikkének b) pontját és 15. cikkét érinti (a folyamatban lévő T-37/04. sz., Região autónoma dos Açores kontra Tanács ügy).

II – A megsemmisítés jogalapjai

16. A Spanyol Királyság két jogalapra hivatkozik az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkével szemben.

17. Az első jogalap az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapít.

18. A második jogalapjával a Spanyol Királyság azt állítja, hogy a Tanács *hatáskörrel való visszaélést* valósított meg az 1954/2003 rendelet 6. cikkének elfogadásával.

19. A Bizottságnak megengedték az eljárásban beavatkozóként való részvételét. [11]

11 – A Bíróság elnökének 2004. május 19-i végzése. Ugyanakkor megjegyzem, hogy a Bíróság a 2004. szeptember 30-i végzésében úgy határozott, hogy a jelen ügy irataiból törli a Spanyol Királyság által a válaszbeadványa 1. mellékletében benyújtott, az Európai Unió Tanácsa jogi szolgálatának 2002. október 29-i véleményét.

III – Értékelés

20. Mivel a Spanyol Királyság által benyújtott megsemmisítés iránti kereset az 1954/2003 rendeletnek csupán három cikkét érinti, meg kell vizsgálni a kereset elfogadhatóságát.

A – *A kereset elfogadhatóságáról*

21. A tárgyaláson a Bíróság megkérdezte a feleket a keresetnek azon állandó ítélkezési gyakorlata tekintetében való elfogadhatóságát illetően, amely értelmében „valamely közösségi jogi aktus részleges megsemmisítése csak akkor lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek a jogi aktus egyéb elemeitől elválaszthatók” [12].

22. A Spanyol Királyság úgy ítéli meg, hogy a keresete elfogadható. Különösen azzal érvel, hogy az érdeke a jelen ügyben a megtámadott cikkekre korlátozódik, és hogy általános jelleggel a közösségi bíróság csakis a felperes által előterjesztett kérelmekről hozhat határozatot.

12 – A C-239/01. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-10333. o.) 33. pontja és a C-244/03. sz., Franciaország kontra Parlament és Tanács ügyben 2005. május 24-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-4021. o.) 12. pontja. Lásd még e vonatkozásban a 17/74. sz., Transocean Marine Paint kontra Bizottság ügyben 1974. október 23-án hozott ítélet (EBHT 1974., 1063. o.) 21. pontját; a C-68/94. és C-30/95. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. március 31-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-1375. o.) 256. pontját; a C-29/99. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2002. december 10-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-11 221. o.) 45. pontját és a C-378/00. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2003. január 21-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-937. o.) 30. pontját.

23. A Tanács a maga részéről kétségeit fejezi ki a kereset elfogadhatóságával kapcsolatban. Különösen azt állítja, hogy figyelembe kell venni a megtámadott, vagyis az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkének az e rendelet többi cikkéhez való viszonyát. Példaképpen hivatkozik a 7–14. cikkre, amely a megtámadott cikkekben meghatározott szabályok végrehajtására irányuló intézkedéseket tartalmaz. Úgy értékeli, hogy amennyiben a Bíróság megsemmisíti az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkét, ennek 7–14. cikke értelmét veszti, amennyiben már nem létező halászati gazdálkodási rendszerre vonatkozó ellenőrzési intézkedések végrehajtására vonatkozna.

24. Ezen okokból a Tanács úgy értékeli, hogy a keresetet nem megfelelően szövegezték meg, és hogy a Spanyol Királyságnak a Bíróságtól az 1954/2003 rendelet 7–14. cikkének megsemmisítését is kérnie kellett volna.

25. Végül, a Bizottság úgy véli, hogy a jelen kereset elfogadhatatlan, mivel az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikke az új halászati gazdálkodási rendszer lényegét képezi, és hogy e rendelet többi részétől nem elválasztható.

26. Osztom a Tanácsnak és a Bizottságnak a tárgyaláson kifejtett véleményét.

27. Az a véleményem ugyanis, hogy az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikke e rendelet többi részétől elválaszthatatlan.

28. Amint a Bíróság visszatérően akként határozott, a megsemmisíteni kért elemek „elválaszthatóságának követelménye" nem teljesül, „ha a jogi aktus részleges megsemmisítése folytán annak lényege módosulna" [13].

29. Az ebben a vonatkozásban alkalmazandó elemzési módszert illetően a Bíróság meghatározta, hogy „az a kérdés, hogy módosítja-e a részleges megsemmisítés a megtámadott jogi aktus lényeges tartalmát, objektív szempontnak, nem pedig a vitás jogi aktust elfogadó hatóság politikai akaratával összefüggő szubjektív szempontnak minősül" [14].

30. A jelen ügyben pontosan ez az elemzési módszer enged bennünket arra következtetni, hogy az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkének megsemmisítése ennek a rendeletnek magát a lényegét módosítaná. Ugyanis, mind e három cikket felölelő II. fejezet címe („Halászati gazdálkodási rendszer"), mind ennek tartalma mutatja, hogy a szóban forgó rendelet lényeges rendelkezéseiről van

13 – A fent hivatkozott Franciaország kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 13. pontja. Lásd még e tekintetben a fent hivatkozott Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 257. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben hozott ítélet 46. pontját és a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 34. pontját.

14 – Lásd különösen a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 37. pontját.

szó, amelyek nélkül a rendelet elveszítené létjogosultságát.

31. E vélemény alátámasztása érdekében emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó rendelet (4) preambulumbekezdése értelmében ennek célja „egy új halászati gazdálkodási rendszer" bevezetése az érintett ICES-területen és CECAF-körzetben.

32. Ez a rendszer lényegében arra támaszkodik, hogy a tagállamok megállapítják a legalább 15 méter teljes hosszal rendelkező hajók (3. cikk), a legfeljebb 15 méter teljes hosszal rendelkező halászhajók (4. cikk), és az Írország partjai által határolt biológiailag érzékeny területre vonatkozóan a legalább 10 méter teljes hosszal rendelkező hajók (6. cikk) halászati erőkifejtésének szintjét.

33. A követelményeket, amelyeket a tagállamoknak ezen értékelés során követniük kell, az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikke fogalmazza meg. Ezek elsősorban abban állnak, hogy az 1998-tól 2002-ig terjedő időszak éves átlagaként megállapítják az egyes érintett területek tekintetében a halászati erőkifejtés szintjét a tengerfenéken élő fajok, illetve a fésűkagyló, a nagy tarisznyarák és a nagy tengeri pók halászatára vonatkozóan (a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 6. cikk (2) bekezdése), és hogy átfogóan megállapítják a halászati erőkifejtést „a 3. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi halászterület, terület vagy körzet tekintetében az 1998–2002-ig terjedő időszakban" (a 4. cikk (1) és (2) bekezdése).

34. A megtámadott cikkek olvasatából következik tehát, hogy ezek meghatározzák a halászati erőkifejtés szintje megállapításának módját, illetve a vonatkozó referenciaidőszakot, vagyis az 1998-tól 2002-ig terjedő időszakot, amely az 1954/2003 rendelet lényegét képezi, mivel az új halászati gazdálkodási rendszer bevezetésére irányul.

35. Ezt az elemzést a szóban forgó rendelet többi cikkében található, a megtámadott cikkekre történő számos utalás is alátámasztja.

36. Példaképpen megjegyzem, hogy az 1954/2003 rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdése, 8. cikkének (3) bekezdése, valamint 11. cikkének (1) és (3) bekezdése ugyanezen rendeletnek „a 3. és 6. cikkben meghatározott [vagy említett] halászterületek"-re utal.

37. Ugyanakkor az „Ellenőrzési rendszer" címet viselő III. fejezetben, az 1954/2003

rendeletnek a „[k]ülönleges ellenőrzési rendelkezések"-re vonatkozó 13. cikke az a) pontjában a szóban forgó rendelet „6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott terület"-re utal.

38. Végül megjegyzem, hogy a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletnek [15] az 1954/2003 rendelet 14. cikkében meghatározott több módosítása ez utóbbi 3., 4. és 6. cikkének megsemmisítése esetén értelmetlenné válna.

39. A fenti megfontolások összességére tekintettel úgy értékelem, hogy a jelen megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan, mivel az az 1954/2003 rendelet azon 3., 4. és 6. cikkének megsemmisítésére irányul, amely az e rendelet által bevezetett új rendszer lényegét képezi.

40. Amennyiben a Bíróság nem osztaná e véleményt, mindenesetre másodlagosan megvizsgálom a Spanyol Királyság által felhozott két jogalapot.

15 – HL L 261., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 70. o.

B – *Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapról*

1. A felek érvei

41. Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított ezen első jogalap alátámasztására a Spanyol Királyság így érvel:

– egyrészt az 1954/2003 rendelet által elfogadott, a halászati erőkifejtés kiszámításának alapjául szolgáló 1998 és 2002 közötti referencia-időszak olyan időszaknak felel meg, amely során e tagállamra – a többi tagállammal ellentétben – a Közösséghez való csatlakozása miatt egy megszorító rendszer vonatkozott,

– és másrészt, azon biológiailag érzékeny terület meghatározása, amelyre különleges halászati gazdálkodási rendszer vonatkozik, egybeesik az úgynevezett régi „Ír Box" területtel, amelyen a Spanyol Királyságra szintén megszorítások vonatkoztak.

42. Általánosabban a Spanyol Királyság úgy véli, hogy a Közösséghez való csatlakozása miatt rá vonatkozó átmeneti rendszer 2002. december 31-én lejárt, és hogy az új rendeletnek nem kellett volna az 1998 és 2002 közötti referencia-időszakot alapul vennie. Az 1954/2003 rendeletben ezen időszaknak a halászati erőkifejtés megállapítása érdekében való elfogadásával ugyanis a Tanács fenntartotta azt a hátrányos megkülönböztetést, amely a szóban forgó rendeletet megelőző szabályozásban létezett.

43. A Spanyol Királyság továbbá úgy véli, hogy a Tanács nem vette figyelembe a spanyol flottának a csatlakozási szerződés rendelkezéseiből eredő különleges helyzetét, ami az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés elve sérelmének minősül.

44. A Bizottság által támogatott Tanács ezzel szemben úgy véli, hogy az 1954/2003 rendeletben meghatározott rendszer nem valósít meg hátrányos megkülönböztetést. E vonatkozásban hivatkozik arra, hogy az 1998 és 2002 közötti időszakban az egyes nemzeti flották által – az egyes területeken és az egyes halászterületek vonatkozásában – végzett erőkifejtés alapján megállapított halászati erőkifejtés korlátozása minden közösségi halászhajóra vonatkozik, függetlenül a honosságuktól.

45. Ugyanakkor, a Tanács által a szóban forgó rendeletben alkalmazott időbeli feltétel megalapozott, megfelelő és arányos a kitűzött célra, vagyis a halászati erőforrások fennmaradásához a közösségi hajóknak a nyugati vizekben való halászati tevékenységének csökkentése útján való hozzájárulásra nézve.

46. Végül, az 1954/2003 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott biológiailag érzékeny területen való különleges halászati gazdálkodási rendszert illetően a Tanács megjegyzi, hogy az érintett terület nem tévesztendő össze az a 685/95 és a 2027/95 rendelet által említett „Ír Box"-szal, mivel a biológiailag érzékeny terület az „Ír Box"-nak kevesebb mint a negyedét jelenti, és hogy e terület egyik fontos része az „Ír Box" által lefedett területen kívülre esik. Továbbá, még ha léteznek is más védendő, érzékeny területek, ez az 1954/2003 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott területek védelmét nem teszi szükségtelenné.

2. Értékelés

47. Az a véleményem, hogy az 1954/2003 rendeletnek és különösen e rendelet 3., 4. és 6. cikkének elfogadásával a Tanács nem sértette az EK 12. cikk által általános jelleggel, illetve a közös agrárpolitika keretén belül a az EK 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdése által biztosított egyenlő bánásmód elvét vagy az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

48. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a hátrányos megkülönböztetés a különböző szabályoknak hasonló helyzetekre való alkalmazása, vagy pedig ugyanazon szabálynak különböző helyzetekre történő alkalmazása. [16]

49. Amennyiben azonban a hasonló helyzetek eltérő módon történő kezelése vagy a különböző helyzetek ugyanolyan módon való kezelése objektíve igazolható, akkor az nem minősül hátrányos megkülönböztetésnek. [17]

50. A Spanyol Királyság azt állítja, hogy a többi tagállamhoz képest sajátos helyzetben van, és hogy ezért nem kellene, hogy rá a többi tagállamra alkalmazandó halászati gazdálkodási rendszer vonatkozzon.

51. Igaz, hogy a Spanyol Királyságra a Közösséghez való csatlakozásától fogva a közösségi vizekhez és azok erőforrásaihoz való hozzáférés területén bizonyos megszorításokat tartalmazó rendszer vonatkozik. E rendszer fő körvonalainak, illetve a Spanyol Királyságnak az általános halászati gazdálkodási rendszerbe történő fokozatos beilleszkedésének jobb megértése érdekében lényeges meghatározni, hogy az e tagállamra alkalmazandó szabályok hogyan alakultak.

52. A csatlakozási okmány a 156–166. cikkében meghatározza a spanyol lobogó alatt hajózó hajóknak a közösségi vizekhez és azok erőforrásaihoz való hozzájutásának rendszerét. Ez a rendszer e hajóknak a közösségi vizek egyes területein való nyílt halászat lehetőségét korlátozza. Példaképpen, a csatlakozási okmány 157. cikke úgy rendelkezik, hogy „[c]sakis a 158., 159. és 160. cikkben említett hajók, és csakis az ott meghatározott területeken és feltételek mellett végezhetnek halászati tevékenységet" [nem hivatalos fordítás]. A 158. cikk e vonatkozásban előírja az Vb, VI, VII, VIIIa, b és d ICES-területen halászati tevékenység folytatására jogosult 300 hajóból álló lista felállítását, és meghatározza az ezen a listán szereplő hajóknak a hivatkozott területeken való egyidejű jelenlétét szabályozó feltételeket. Ugyanez a cikk ugyanakkor az (1) bekezdés végén az úgynevezett „Ír Box" területre való bejutásra vonatkozó kizárást állapít meg.

53. A csatlakozási okmány 166. cikke meghatározza, hogy a szóban forgó okmány 156–164. cikkében meghatározott rendszer, beleértve a Tanács által a 162. cikk értelmében elfogadott kiigazításokat is, a 170/83/EGK rendelet [18] 8. cikkének (3) bekezdésében

16 – Lásd különösen a 8/82. sz. Wagner-ügyben 1983. február 23-án hozott ítélet (EBHT 1983., 371. o.) 18. pontját; a 283/83. sz. Racke-ügyben 1984. november 13-án hozott ítélet (EBHT 1984., 3791. o.) 7. pontját; a C-311/97. sz., Royal Bank of Scotland ügyben 1999. április 29-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-2651. o.) 26. pontját és a C-120/99. sz., Olaszország kontra Tanács ügyben 2001. október 25-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-7997. o.) 80. pontját.

17 – A C-304/01. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-7655. o.) 31. és azt követő pontjai.

18 – A halászati erőforrások megőrzése és igazgatása közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. január 25-i tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.).

említett időszak leteltéig alkalmazandó. Ez a rendelkezés, amelyet ezt követően a 3760/92/EGK rendelet [19] 14. cikkének (2) bekezdése átvesz, a 2002. december 31-én lejáró időszakra hivatkozik.

54. A csatlakozási okmány 162. cikke értelmében a Tanács a Spanyol Királyságra vonatkozóan elfogadta a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányának halászatról szóló fejezeteiben meghatározott rendszer kiigazításáról szóló 1275/94/EK rendeletet [20].

55. A szóban forgó rendelet harmadik preambulumbekezdése értelmében az új rendelkezéseknek „lehetővé kell tenniük Spanyolország és Portugália teljes körű integrációját a közös halászati politika általános rendszerébe, valamint teljes mértékben meg kell felelniük a közösségi vívmányoknak – különösen a relatív stabilitás elvének – és a [3760/92 rendeletben] megállapított, a vizekhez való szabad hozzáférés elvére vonatkozó korlátozásoknak". Ugyanebben a vonatkozásban az 1275/94 rendelet negyedik és ötödik preambulumbekezdése meghatározza, hogy „a vizekhez való szabad hozzáférésnek együtt kell járnia a halászati erőkifejtés felügyeletével, annak biztosítása érdekében, hogy a fogási módok megfeleljenek a rendelkezésre álló erőforrásoknak", beleértve, hogy „e kiigazításoknak nem szabad maguk után vonniuk az egyes ICES- és CECAF-körzetekben a jelenlegi halászati erőkifejtések összmértékének növekedését, és nem szabad hátrányosan befolyásolniuk a fogási mennyiségi korlátozásoknak alávetett erőforrásokat".

56. Az 1275/94 rendelet 1. cikke így kimondja, hogy „1996. január 1-jétől kezdődő hatállyal a vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférésre vonatkozóan a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányának 156–166. cikkében és 347–353. cikkében megállapított rendszert a következő cikkek rendelkezéseivel összhangban ki kell igazítani, és be kell építeni az e rendelet 3. és 4. cikkében előírt közösségi intézkedésekbe, amelyek valamennyi közösségi hajóra alkalmazandók". Ugyanakkor e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a] Tanács [...] elfogadja azon közösségi intézkedéseket, amelyek megállapítják a csatlakozási okmány 156–166. cikke és 347–353. cikke értelmében különös szabályok hatálya alá tartozó vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférés feltételeit [...] beleértve a kiaknázásra vonatkozó korlátozásokat is". Végül, ugyanezen rendelet 3. cikkének (3) bekezdése meghatározza, hogy ezen intézkedéseknek „figyelembe kell venniük a halászati erőkifejtés növelésének tilalmáról szóló elvet [...]".

57. Az 1275/94 rendelet 3. cikke rendelkezéseinek megfelelően a Tanács elfogadta az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőkifejtések igazgatásáról szóló 685/95 rendeletet. Az

19 – A halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i tanácsi rendelet (HL L 389., 1. o.). Ez a rendelet hatályon kívül helyezi és a 170/83 rendeletet, és a helyébe lép. Őt magát a 2371/2002 rendelet helyezte hatályon kívül és váltotta fel.

20 – 1994. május 30-i tanácsi rendelet (HL L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 164. o.).

1. cikke értelmében ez utóbbi rendelet „1996. január 1-jei hatállyal megállapítja az Vb., VI., VII., VIII., IX. és X. ICES-körzetekben és a 34.1.1., 34.1.2. és a 34.2.0. CECAF-területeken végzett halászati erőkifejtés igazgatási rendszere bevezetésének feltételeit és eljárásait".

58. A 685/95 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a]z I. mellékletben a tengerfeneken élő fajták fogására vonatkozó egyes halászterületekre tekintettel a tagállamok felmérik a halászati erőkifejtés szükséges mértékét, a II. mellékletben meghatározott, a halászati erőkifejtés becslésére vonatkozó közösségi kritériumok alapján". Az „Ír Box"-ot illetően ugyanezen cikk (5) bekezdése kimondja, hogy az érintett tagállamok ezen a területen a halászati erőkifejtést a saját hajóik által már gyakorolt tevékenységek alapján becsülik meg, kivéve a Spanyolország lobogója alatt hajózó hajókat. Továbbá, e cikk utolsó mondata meghatározza, hogy az „Ír Box"-ban „a Spanyolország lobogója alatt hajózó hajók száma legfeljebb 40 lehet [...]".

59. Ugyanakkor a 685/95 rendelet 6. cikke értelmében a Tanács elfogadta a 2027/95 rendeletet, amely az egyes tagállamok tekintetében meghatározza az egyes halászterületeken végezhető maximális éves halászati tevékenységet.

60. Végül, tekintettel arra, hogy az egyes területekhez és erőforrásokhoz való hozzáférésnek a csatlakozási okmányban meghatározott rendszere 2002. december 31-én lejár, a Tanács elfogadta az 1954/2003 rendeletet, amely a 15. cikkében kimondja a 685/95 és 2027/95 rendeletek hatályon kívül helyezését.

61. A halászati gazdálkodásnak a Spanyol Királyságra alkalmazandó e rendszerének bemutatása megerősíti, hogy erre a tagállamra az egyes halászati területekhez és erőforrásokhoz való hozzáférés terén – a csatlakozásától kezdve 2002. december 31-ig – bizonyos megszorítások vonatkoztak.

62. Mutatja azt is, hogy a Spanyol Királyság folyamatosan felzárkózott a többi tagállamhoz, lényegében az 1275/95 és a 685/95 rendelet elfogadásától kezdve, bár helyzete megőrzött az átmeneti időszak lejártáig bizonyos sajátosságokat.

63. Így az 1954/2003 rendeletben figyelembe vett, az 1998 és 2002 közötti referenciaidőszakra nézve a Spanyol Királyság helyzete bizonyos sajátos vonásokat mutatott a többi tagállamhoz képest, úgymint az „Ír Box"-ban egyidejűleg jelenlévő spanyol hajók számának 40-re való korlátozása.

64. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikke értelmében a Spanyol Királyságra ugyanazon, a többi tagállamra is alkalmazandó azon halászati gazdálkodási rendszer alkalmazása, amely elsősorban az 1998-tól 2002-ig terjedő időszakban végzett halászati erőkifejtés szintjének figyelembevételére alapít, objektíve igazolható-e.

65. Megjegyzem elsősorban, hogy a szóban forgó rendelet olyan módszert fogad el a halászati erőkifejtés értékelésére, amely egy objektív feltételen, tudniillik a közelmúltban, egy reprezentatív időszakban ténylegesen végzett halászati erőkifejtésen alapul. Ez a referencia-időszak minden tagállam tekintetében megegyezik. Amint arra a Tanács rámutatott, az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkében meghatározott, az 1998 és 2002 közötti időszakban az egyes nemzeti flották által – az egyes területeken és az egyes halászterületek vonatkozásában – végzett halászati erőkifejtés alapján megállapított halászati erőkifejtés korlátozása minden közösségi halászhajóra vonatkozik, függetlenül a honosságuktól.

66. Úgy vélem, hogy a Tanács által a halászati erőkifejtésnek e nem régi időszakban kifejtett tevékenység függvényében való korlátozása érdekében alkalmazott feltételt – az objektív jellege mellett – a halászati erőforrások megőrzésének biztosítása is igazolja.

67. Megjegyzendő, hogy az 1954/2003 rendelettel felállított új halászati gazdálkodási rendszernek ugyanis pontosan az a célja, hogy „a jelenlegi halászat általános szintje ne emelkedjen" [21]. Ugyanakkor, a halászati tevékenységre vonatkozó stabilitás elve tiszteletben tartásának szükségességét a közösségi jogalkotó több ízben megerősítette. [22]

68. Az „általános halászati korlátozás"-ra [23] vonatkozó célkitűzés megköveteli minden tagállam tekintetében a fajcsoportra, területre, illetve halászati területre vonatkozó maximális éves halászati erőkifejtés szintjének fenntartását. Megjegyzem ebben a vonatkozásban, hogy az 1415/2004 rendelet (5) preambulumbekezdése, amelynek célja, hogy a bármely tagállam lobogója alatt hajózó hajók tekintetében az 1954/2003 rendelet 3., 4. és 6. cikkében meghatározott fajcsoportra, területre, illetve halászati területre vonatkozó maximális éves halászati erőkifejtést meghatározza, kimondja, hogy ennek a szintnek „meg kell egyeznie a halászhajók által az 1998 és 2002 közötti ötéves periódus alatt folytatott teljes halászati erőkifejtés ötödével".

69. E feltételek mellett – a halászati erőkifejtés növekedése megakadályozásának céljára tekintettel – számomra objektíve igazoltnak tűnik a minden tagállamra vonat-

21 – Az 1954/2003 rendelet (4) preambulumbekezdése.

22 – Lásd különösen az 1275/94 rendelet (3) preambulumbekezdését és 3. cikkének (2) bekezdését, illetve a 685/95 rendelet harmadik preambulumbekezdését és a 3. cikke (2) bekezdésének iii. alpontját.

23 – Az 1954/2003 rendelet (5) preambulumbekezdése.

kozó, olyan rendszer megállapítása 2003-ban, amely e tevékenységet az 1998 és 2002 közötti időszak során az érintett halászati területeken az egyes tagállamok által végzett erőkifejtés alapján korlátozza.

70. E tényezőkre tekintettel az a véleményem, hogy az 1954/2003 rendelet 3. és 4. cikke által meghatározott halászati gazdálkodás általános rendszere nem tekinthető hátrányosan megkülönböztetőnek.

71. Végül az 1954/2003 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott biológiailag érzékeny területet illetően az iratokból következik, hogy e területnek az „Ír Box"-szal való átfedése korlátozott, mivel a biológiailag érzékeny terület az „Ír Box"-nak kevesebb mint felét takarja.[24] E feltételek mellett nehezen állítható, hogy az a korlátozó rendszer, amely az „Ír Box"-ban a Spanyol Királyságra a 685/95 rendelet értelmében az 1998 és 2002 közötti időszakban vonatkozott, az 1954/2003 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése által e tagállam hátrányára meghosszabbodott. Továbbá, a szóban forgó cikkben említett biológiailag érzékeny területen a halászati erőkifejtés értékelésének módja szintén objektív feltételen, tudniillik az 1998-tól 2002-ig terjedő időszak éves átlagaként a legalább tíz méter teljes hosszal rendelkező hajók tényleges halászati erőkifejtésének szintjén alapul, ami számomra még inkább igazoltnak tűnik a halászati erőkifejtés korlátozásának céljára tekintettel olyan területen, ahol a tőkehalivadékok nagy sűrűségben fordulnak elő.

72. Következésképpen úgy vélem, hogy az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésére alapított első jogalap megalapozatlan, és azt el kell utasítani.

C – Az arra alapított jogalapról, miszerint a Tanács az 1954/2003 rendelet 6. cikkének elfogadásával hatalommal való visszaélést valósított meg

1. A felek érvei

73. A Spanyol Királyság e második jogalappal azt állítja, hogy a Tanács az 1954/2003 rendelet 6. cikkének elfogadásával hatáskörrel való visszaélést valósított meg, mivel a biológiailag érzékeny terület meghatározásának valódi célja nem a tőkehalivadékok megőrzése volt, hanem a spanyol flottára az „Ír Box"-ban vonatkozó megszorítások meghosszabbítása.

74. A Spanyol Királyság úgy véli ugyanis, hogy ha a kitűzött cél valóban a tőkehaliva-

24 – Lásd a Tanács viszonválaszához és a Bizottság beavatkozási beadványához mellékelt térképeket.

dékok megőrzése lett volna, akkor az 1954/2003 rendelet 6. cikkében meghatározottakkal azonos intézkedéseket kellett volna alkalmazni a nyugati vizek más területeire nézve is. Ugyanakkor azzal érvel, hogy az ilyen fajta technikai intézkedések elfogadása a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/98 tanácsi rendelet hatálya alá tartozik. [25]

75. A Tanács ezzel szemben úgy értékeli egyrészt, hogy a 850/98 rendelet keretében meghatározott valamely faj halászatának korlátozására vagy ideiglenes tilalmára vonatkozó intézkedések elfogadásának lehetősége nem érinti a megtámadott intézkedések jogszerűségét vagy célszerűségét, és másrészt, hogy az 1954/2003 rendelt jogalapja az EK 37. cikk, amely a tőkehalivadékok megőrzésére vonatkozóan a 850/98 rendelet keretében való technikai intézkedések elfogadása esetén alkalmazandó jogalappal megegyezik. Ebből következik, hogy a Tanács semmiféle sajátos eljárást nem került meg.

76. A Bizottság a maga részéről azzal érvel, hogy a közösségi jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amikor olyan összetett gazdasági helyzet értékelésére hivatott, mint a közös halászati politika is. Továbbá hangsúlyozza, hogy a biológiailag érzékeny területen való sajátos halászati gazdálkodási rendszer figyelembe veszi a tőkehalivadékok nagy sűrűségben való előfordulását e területen, és hogy e rendszer célja e terület azáltal történő védelme, hogy biztosítja, hogy a nyugati vizekre nézve meghatározott maximális halászati erőkifejtést nem lehet ezen a területen kifejteni. Végül, a Bizottság véleménye szerint az, hogy létezhetnek más biológiailag érzékeny területek is, és hogy más intézkedések is elképzelhetők lennének, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a Tanács hatáskörrel való visszaélést követett volna el, sem pedig, hogy a mérlegelési jogkörének határait nyilvánvalóan túllépte volna.

2. Értékelés

77. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében „valamely intézkedés csak akkor jogellenes a hatáskörrel való visszaélés miatt, ha tárgyilagos, releváns és következetes bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalább főként a hivatkozott céltól eltérő cél elérése, vagy az ügy körülményei esetére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás elkerülése érdekében fogadták el" [26].

78. A Tanácshoz és a Bizottsághoz hasonlóan én sem gondolom úgy, hogy az

25 – HL L 125., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 3. kötet, 217. o.

26 – Lásd különösen a C-331/88. sz., Fedesa és társai ügyben 1990. november 13-án hozott ítélet (EBHT 1990., I-4023. o.) 24. pontját és a C-110/97. sz., Hollandia kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-8763. o.) 137. pontját.

1954/2003 rendelet 6. cikkének elfogadása a Tanács részéről történő hatáskörrel való visszaélésnek minősülne.

79. Egyrészt ugyanis a Spanyol Királyság nem bizonyítja, hogy a biológiailag érzékeny területre alkalmazandó sajátos halászati gazdálkodási rendszert elsősorban a tőkehalivadékok megőrzésétől eltérő cél elérése érdekében fogadták volna el.

80. Másrészt úgy gondolom, hogy sem az a körülmény, hogy a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések más rendelet hatálya alá is tartozhatnak, sem pedig az, hogy más biológiailag érzékeny területek is létezhetnek, nem bizonyítja a jelen esetben, hogy a Tanács hatáskörrel való visszaélést valósított volna meg.

81. Ebből következik, hogy véleményem szerint a Spanyol Királyság által felhozott második jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

IV – Végkövetkeztetések

82. A fenti megállapításokra tekintettel a Bíróságnak elsősorban azt javaslom, hogy a Spanyol Királyság megsemmisítés iránti keresetét nyilvánítsa elfogadhatatlannak, és a felperest kötelezze a költségek viselésére, míg az Európai Közösségek Bizottsága maga viselje a saját költségeit.

83. Másodsorban a Bíróságnak azt javaslom, hogy a Spanyol Királyság megsemmisítés iránti keresetét utasítsa el, és a felperest kötelezze a költségek viselésére, míg az Európai Közösségek Bizottsága maga viselje a saját költségeit.